

Forrás vizére vágyunk

Ám 5,24

■ HONTI IRÉN

A sivatag és a forrás

A mai világ embereként gyakran érezzük magunkat úgy, mint akik sivatagban vándorolunk. Egy nagyon szép taizéi ének így szól erről: „Csak vándorolunk az éjben, forrás vizére vágyunk...” A mindennapok rohanása, a sok-sok elvárás a feladataink terén, a reánk nehezedő próbák mind-mind kiszárazítják a lelkünket. Ebben a belső szárazságban csendül fel Ámósz próféta szava, amely nem halk sutto-gásként, hanem mint a víz morajlása tör bele életünk valóságába. Amikor Isten a prófétán keresztül megszólal, nem csupán elméleti utasítást tár a népe elé, hanem olyan víziót tár eléjük, amelyben az ő szeretete mindent eláraszt, megtisztít és új életre kelt.

Üljünk most le ennek a virtuális folyónak a partjára, engedjünk el minden gondolatot, megfelelni akarást, feszültséget, és hagyjuk, hogy ennek az igének a képei – a mindent elsöprő víztömeg, a soha ki nem apadó, bővizű patak – átjárják képzelőerőnket, gondolatainkat.

Ámósz radikális felismerése

Tekintsünk vissza a Krisztus előtti 8. századba! Izrael virágzott, a gazdasági fellendülés és a katonai sikerek mellett a látványos vallási élet jellemezte ezt a korszakot. A templomokban folytak a szertartások, hangosan szóltak a zsoltárok, az áldozatok bemutatása is annak rendje-módja szerint történt. Ebben az idillinek tűnő légkörben a próféta egészen megdöbbenőt mond: „*Gyűlölöm, megvetem ünnepeiteket...!*” Miért ez a szent felháborodás? Mert a külsődleges vallásosság mögött hiányzott a lényeg: az igazságosság megélése és az Istennek való szívbeli engedelmesség. A gazdagok elnyomták a szegényeket, az emberek megvesztegethetőek voltak, a vallás pedig csupán egy máz volt, amely mögött jól megfért az önzés és a képmutatás. Isten válasza erre a prófétán keresztül nem a vallási élet megújítása volt, hanem a radikális belső fordulat. Ezért szól így a próféta: „*Áradjon a törvény, mint a víz, és az igazság, mint a bővizű patak!*” A törvény és igazság szavak itt nem elvont fogalmak, hanem bibliai értelmében az Istennel és a felebaráttal való helyes kapcsolatot jelentik.

A törvény és a kegyelem együtt a miénk

A törvény szembesít bennünket életünk mulasztásaival, bűneinkkel. Olyan ez, mint a mindent elsöprő áradás, amely megmutatja, mi az, ami kivetnivaló bennünk. Felismerteti velünk, hogy hányszor maradtunk csendben, amikor szólni kellett volna; leleplezi bennünk az ítélkező, elutasító lelkiületet; vagy azt, hogy milyen könnyű bedőlni a „pénzisten” csábításának... A törvény – ha komolyan vesszük – vádol bennünket, de mi tudjuk: Isten nem azért látatja meg bűneinket, hogy elpusztítson, hanem hogy felkészítsen a kegyelem befogadására.

Jézusban beteljesedett a bővizű patak áradása

Jézus saját magát az élő víz forrásának nevezi. Ez a jézusi ígéret párhuzam Ámósz próféciájával. A bővizű patak nem külső intézmény, hanem a Krisztussal való közösségben a hívó ember szívében fakadó belső forrás. Jézus nem egy újabb teljesítmény-központú vallást hozott, hanem önmagát adta értünk, hogy az ő követőiként az isteni szeretet (agapé) és az objektív igazság: Krisztus közvetítőivé, „patakjaivá” váljanak a világban.

Az emberi lélek medrének kitisztítása

Most egy kis meditációs gyakorlatra hívom az olvasókat. Képzeld el a szívünket, mint egy patak-medret. Milyen most ez a meder? Kiszáradt, repedezett a mindennapi stressztől, szeretethiánytól? Tele van hordalékkal, sérelmekkel, elfojtott indulatokkal? Mi minden torlaszolja el a víz útját? Fájdalom? Szeretlenség miatti büntudat? A közömbösség miatti elkeseredés a gyülekezetben? Kérlek, ne ítél el magad azért, amit láatsz! Csak figyelj, lásd meg a valóságot, és hozd Isten elé. Képzeld el, hogy Krisztus tiszta, áradó vize belép a szíved medrébe. Nem finoman csepeg, hanem árad. Engedd, hagyd, hogy ez a víz kimossa a hordalékot, a haragot, a görcsös bizonyítási kényszert, a megfelelni akarást, a kudarcélményeket... Engedd, hogy átjárjon Krisztus üzenetének éltető ereje: „Nem a teljesítményedért szeretlek, hanem azért, mert az enyém vagy.” Maradj Isten jelenlétében, ne gondolkozz, csak szemléld őt. Elmondhatod, ami jön, amit jó kimondani, letenni. Érezd, ahogy a szomjas lelked magába szívja ezt a feltétel nélküli szeretetet. Érezd, ahogyan Krisztus éltető vize mindent átjár, és azt is, hogy ez most elég, ez több mint jó, ez Isten ajándéka neked. Tudod, hogy sok feladat vár rád, de maradj még egy kicsit ebben a jelenlétben. Engedd, hogy szeressen az Isten. Pihenj meg Isten tenyerén.

Hogyan áradjon az élő víz tőlünk tovább mások felé?

A keresztény meditáció nem öncélú megnyugvás. Az evangélikus etika lényege, hogy a hit a szeretet által munkálkodik. A kapott kegyelemnek tovább kell áradnia. A bővizű patak nem gyűjti össze a vizet egy zárt tárolóba, hanem folyamatosan adja, árasztja tovább. Engedd, hogy Krisztus igazsága áradjon át rajtad keresztül! Amikor valakivel megvetően bánnak, lenézik, megszólják, állj ki mellett! Jusson eszedbe a társadalmi igazságosság. Védj meg a gyengét, elesettet! Lásd benne a mai világ megsebzett emberét, és állj mellé azzal az éltető vízzel, amely téged is feltöltött. Az igazságosság azt jelenti, hogy tisztelettel bánj a másikkal. A szeretet azt jelenti, hogy én odaadom magam neki. Viktor Frankl, az én nagy tanítómesterem szerint a szeretet odaadásban teljesedik ki. Adom a figyelmeimet, a mosolyomat, a megértésemet, ha lehet, a konkrét segítségemet.

A rugalmasság művészete a mindennapokban

A víznek van egy csodálatos tulajdonsága: formálható, de mégis legyőzhetetlen. Ha egy sziklának ütközik, nem kezd el vele vitatkozni vagy dühöngeni, hanem egyszerűen és csendesen körbefolyja vagy hosszú távon kivájja azt. Amikor a héten akadályokba ütközöl – találkozol egy nehéz természetű emberrel, meglátogat egy váratlan probléma, feszültté válik egy fontos kapcsolatotod (akadályok mindig vannak), akkor ne válj merevvé és indulatosná. Ne akarj sziklaként összecepnálni a másik sziklával. Maradj rugalmas, mint a víz a módszeredben, de határozott a krisztusi alapelveidben. A szeretet és a türelem hosszú távon átfőrné a legkeményebb helyzeteket is. Végül képzeld el, hogy az élő víz, amely benned áramlik, kilép mások felé, és szeretettel öntözi a környezetedet. Életet visz oda, ahová mégy.